

107427 - De school heeft de leerling onvoldoende begeleid, en hem niet volgens de regels geschorst en er is ten onrechte een zorgmelding over hem gedaan.

ADVIES

inzake de klacht van:

mevrouw A en haar zoon B te Z, klagers
gemachtigde: de heer R. Brouwer

tegen

de heer C, rector/bestuurder van D, te Z, verweerder

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 13 september 2016, aangevuld op 23 november 2016, hebben klagers op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Mevrouw en haar zoon klagen over de wijze waarop D B heeft begeleid.
Verder klagen mevrouw en haar zoon erover dat er vanuit D een AMK-melding is gedaan.
Tot slot klagen mevrouw en haar zoon erover dat D B heeft geschorst.

Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling: mediation of formele klachtbehandeling. Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie.

De Commissie heeft op 12 oktober 2016 verweerder de mogelijkheid geboden uiterlijk 10 november 2016 een verweerschrift in te dienen.

Verweerder heeft op 8 november 2016 een verweerschrift ingediend.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 30 november 2016 te Utrecht.

Klaagster was ter zitting aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. B was afwezig omdat hij ten tijde van de zitting ziek was.

Verweerder was ter zitting aanwezig en werd vergezeld door de heer E, conrector D, als informant.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Wat in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

B is het schooljaar 2013-2014 gestart op het D in de brugklas. In het tweede schooljaar heeft hij havo2 gedaan. Aan het eind van dat schooljaar is bij B de diagnose ADHD in combinatie met onzekerheid/faalangst gesteld. B heeft dit schooljaar met onvoldoende resultaat afgesloten en hij moest doubleren.

In de eerste paar maanden van het schooljaar 2015-2016 hebben zich op school verschillende incidenten rond B voorgedaan en op 25 november 2015 heeft de school hem een dag niet toegelaten tot de lessen.

Hierna werd B weer toegelaten maar hij heeft, hoewel aanwezig op school, geen lessen gevolgd. Vervolgens heeft de school klaagster bij e-mail van 30 november 2015 meegedeeld dat B niet meer welkom was op school. Vanaf 1 december 2015 zat B thuis. Op 2 december 2015 heeft de school een zorgmelding gedaan bij Veilig Thuis.

Naar aanleiding van de zorgmelding en de afwezigheid van B op school heeft de gemachtigde van klagers bij brief van 7 januari 2016 de school benaderd met het verzoek B weer toe te laten tot school.

Hierop is verder overleg tussen de school en klagers gestart hetgeen heeft geleid tot het op detachingsbasis plaatsen van B op F. Deze plaatsing was niet succesvol en B is vervolgens opgenomen in een instelling voor jeugdhulpverlening voor het volgen van een kort traject. B volgt ten tijde van de zitting geen onderwijs, maar is nog wel ingeschreven bij het D.

3. VISIE PARTIJEN

Visie klagers

Nadat bleek dat B zou moeten doubleren en gebleken was van zijn ADHD in combinatie met onzekerheid/faalangst, verwachtten klagers dat de school een goed plan zou opstellen om B te begeleiden. Dat is echter niet gebeurd. Er is alleen ad hoc-hulpverlening geweest. Een ingeschakelde ambulante begeleidster trok zich terug en de conector van het D heeft de regie vervolgens naar zich getrokken. Daarbij heeft de school aangestuurd op handelingsverlegenheid. Klaagster acht het illustratief dat zij niet één keer de zorgcoördinator te spreken heeft gekregen terwijl deze functionaris toch normaliter een centrale positie inneemt in de leerlingenzorg. Omdat adequate hulp uitbleef ging het steeds slechter met B.

Klaagster had B laten onderzoeken bij G, een praktijk voor kinder- en jeugdpsychologie. Voorts had klaagster overleg met het Centrum voor Jeugd en Gezin. Op instigatie van de daaraan verbonden jeugdprofessional heeft op 1 september 2015 op het D een overleg over de bevindingen van G plaats gehad.

Bij dit gesprek waren naast de jeugdprofessional en klaagster ook de ambulante begeleidster en de teamleider havo aanwezig. Vreemd genoeg was de zorgcoördinator niet aanwezig, hoewel wel uitgenodigd. In dat gesprek is volgens klaagster onder meer afgesproken dat de zorgcoördinator de centrale rol zou spelen in de begeleiding van B, maar dit werd ten onrechte niet gerealiseerd. De nadruk kwam in de praktijk te liggen op gesprekken van B met de mentor, maar die heeft nauwelijks tijd en is ook niet toegerust voor deze rol.

In september 2015 heeft de school met klagster gecommuniceerd over de uitgangspunten voor het op te stellen ontwikkelingsperspectief (opp) . Aan klagster is gevraagd na te denken over de hulpvragen van B. Op 6 oktober 2015 stond een breed overleg over het opp gepland. De conrector heeft dit overleg echter laten vervallen omdat hij eerst in kleinere samenstelling een gesprek wilde voeren. Inmiddels was het schooljaar al zes weken onderweg en klagster voorzag dat op deze manier niets zou gebeuren met de begeleiding van B. Op 6 oktober heeft vervolgens wel een kort overleg plaats gehad maar er is niet gesproken over de hulpvragen. Wel is op verzoek van klagster een time-out systeem voor B ingesteld dat goed werkte. Helaas liep B toch gaandeweg vast in het onderwijs en hij ging steeds meer spijbelen. Over het concept-opp, opgesteld na het overleg van 6 oktober, merkt klagster nog op dat dit nergens concreet heeft gemaakt welke ondersteuning en hulpmiddelen geboden zouden worden. Ook is weer de rol van de mentor naar voren gehaald terwijl dit niet de bedoeling kan zijn volgens klagster. Het D heeft verzuimd middels een constructieve aanpak B de juiste ondersteuning te bieden en heeft zich beperkt tot het bieden van ad hoc-oplossingen. Voorts zijn klagers van mening dat het D ten onrechte is overgegaan tot het doen van de AMK-melding. Er was hiervoor geen aanleiding en klagers hebben dit opgevat als een poging om hen onder druk te zetten. Klagster ziet zichzelf als een zorgzame ouder die over pedagogische kwaliteiten beschikt. Tot slot stellen klagers dat B geschorst is geweest door het D en dat deze schorsing onterecht en onrechtmatig was. Er was geen aanleiding voor schorsing en de schorsing voldeed niet aan de eisen van de wet, aldus klagers.

Visie verweerder

Verweerder heeft zich in het verweerschrift op het standpunt gesteld dat B niet geschorst is geweest. Ter zitting is hij hierop teruggekomen en heeft erkend dat B geschorst is geweest. Verder stelt verweerder dat er geen AMK-melding is gedaan. Wel is sprake geweest van een zorgmelding en deze is met klagster besproken. Over de begeleiding van B stelt verweerder voorop dat de school na het tweede schooljaar van B klagster heeft geadviseerd om B mavo2 te laten volgen. Desondanks heeft klagster er voor gekozen om B weer in havo2 te laten plaatsen. Het was te voorzien dat B door het doen van havo2 overvraagd zou worden. B is van meet af aan begeleid door de mentor en vanaf 14 september 2015 door de ambulante begeleider. De school wilde wel een opp opstellen, maar dit is niet tot stand gekomen omdat klagster het niet eens was met de inhoud van het opp. B verzuimde al regelmatig, maar in oktober 2015 kreeg dit een meer structureel en demonstratief karakter. In december 2015 is breed overleg geweest. De conclusie die uit het overleg werd getrokken was onder meer dat er op korte termijn interventie nodig was. Daarbij gold als uitgangspunt dat B geen havo2 meer zou doen en dat hij een toekomst buiten de school zou zoeken, aldus verweerder. De school heeft zich intensief ingespannen voor B, heeft daarbij de verantwoordelijkheid genomen voor zijn begeleiding en heeft de faciliteiten gerealiseerd die voor onderwijs redelijkerwijs en passend bij de behoeften van B verwacht mochten worden, aldus verweerder.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De schorsing.

B is twee maal door de school de toegang tot de school ontzegd, op 25 november 2015 voor een dag en op 30 november 2015 voor onbepaalde tijd.

In artikel 13 van het inrichtingsbesluit WVO wordt over schorsing het volgende bepaald:

- *1 Het bevoegd gezag kan met opgave van redenen een leerling voor een periode van ten hoogste één week schorsen.*
- *2 Het besluit tot schorsing wordt schriftelijk aan de betrokkene en, indien deze nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt, ook aan de ouders, voogden of verzorgers van de betrokkene bekendgemaakt.*
- *3 Het bevoegd gezag stelt de inspectie van een schorsing voor een periode langer dan één dag schriftelijk en met opgave van redenen in kennis.*

De school heeft in een e-mail van de conrector van 30 november 2015 aan klaagster geschreven: “In die zin wil ik u dan ook melden dat wij hem (B, *de Commissie*) tot nader orde niet meer welkom zullen heten op school”.

En in de bijlage bij het verweerschrift staat in de tijdslijn onder “December 2015”: “Begin december besluit de conrector dat het gedrag van B dermate verstoring is voor het reguliere traject binnen de school, dat hem in afwachting van een oplossing de toegang tot het schoolgebouw wordt ontzegd”.

Ter zitting heeft verweerder erkend dat het niet toelaten van B tot de school beschouwd moet worden als een schorsing. Daarbij heeft verweerder voorts erkend niet volgens de wettelijk vastgestelde regels gehandeld te hebben. De Commissie is met verweerder van oordeel dat het niet meer tot de school toelaten van een leerling als een schorsing valt te beschouwen. Daarbij overweegt de Commissie dat de school op deze wijze niet alleen heeft gehandeld in strijd met geldende regelgeving maar bovendien heeft zij, door te ontkennen dat sprake was van een schorsing, klagers beknot in hun mogelijkheden bezwaar te maken tegen de schorsing. Hierbij overweegt de Commissie voorts dat een schorsing voor onbepaalde duur niet past in de setting van passend onderwijs, dat immers gericht is op het voorkomen van het thuiszitten van leerlingen. Op grond van bovenstaande is de klacht over het schorsen van B gegrond.

Uit de door verweerder verstrekte gegevens is op te maken dat verweerder op 2 december 2015 een zorgmelding heeft gedaan over B bij Veilig Thuis (voorheen AMK-melding geheten). Zoals de Commissie in haar adviezen eerder heeft overwogen behoort het tot de bevoegdheid van een school om een melding te doen bij Veilig Thuis als de school zorgen heeft over de situatie van een leerling. Omdat een dergelijke bevoegdheid valt binnen de vrije beleidsruimte van de school, stelt de Commissie zich terughoudend op bij de toetsing van een dergelijke melding. De Commissie beoordeelt wel of de melding deugdelijk is onderbouwd en of de gevolgde procedure zorgvuldig is geweest. Daaronder valt ook de communicatie met de ouders.

De Commissie overweegt hierover dat ter zitting gebleken is dat in de communicatie met de medewerkers van Veilig Thuis naar aanleiding van de zorgmelding de conrector gezegd heeft, dat hij van mening was dat geen verdere actie richting B of zijn moeder behoefde te worden ondernomen. Vanuit deze invalshoek bezien had de melding bij Veilig thuis dan ook niet

hoeven plaats te vinden. Daarbij geldt dat verweerder (in strijd met het door hem gevolgde protocol “Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”) verzuimd heeft voorafgaand aan de melding bij Veilig thuis overleg met klagers over het voornemen tot een eventuele melding bij Veilig Thuis te voeren. Behalve dit handelen in strijd met het door school gehanteerde protocol is de Commissie van oordeel dat verweerder door zijn handelwijze er blijk van heeft gegeven dat hij onvoldoende heeft stil gestaan bij de grote impact die een dergelijke melding zou (kunnen) hebben op klagers.

De Commissie is van oordeel dat ook dit klachtonderdeel gegrond is.

Voor de klacht van klagers over de begeleiding die het D aan B heeft geboden, geldt dat al relatief snel in het tweede schooljaar bleek dat het met B op school niet goed ging en dat hij derhalve extra ondersteuning nodig had.

Naar het oordeel van de Commissie is echter onvoldoende door de school met klagers gecommuniceerd over de hulpvraag van B en over welke ondersteuning de school B zou kunnen bieden. De school had nadat zij constateerde dat B extra ondersteuning nodig had, voortvarend moeten handelen en voorrang moeten geven aan het opstellen van een opp. Dat is echter niet gebeurd.

Er heeft met klaagster een gesprek plaats gehad op 1 september 2015 en er was daarna een overleg op 6 oktober 2015 gepland over het opp, maar dit overleg is door de conrector afgezegd. Ter zitting heeft de conrector hierover verklaard dat hij hierbij heeft gehandeld met het oog op het belang gelegen in de bescherming van zijn personeel, omdat klaagster naar zijn oordeel de ambulante begeleidster overvroeg. De Commissie acht dit gezien het belang gelegen in de begeleiding van B geen juiste belangenafweging, hetgeen overigens ook door de conrector ter zitting is bevestigd. Voorts is ook niet gebleken dat verder op overeenstemming gericht overleg over het opp is geweest, zoals aangegeven in de wetgeving over passend onderwijs, meer specifiek artikel 26 lid 1 van de Wet op het voortgezet onderwijs.

Ook is de Commissie uit de stukken en het ter zitting verhandelde gebleken dat de ambulante begeleider twee gesprekken met B heeft gevoerd en toen hiermee is gestopt. De mentor had wel gesprekken met B, maar de in het opp van 6 oktober beoogde frequentie (een à tweemaal per twee weken) werd in de praktijk niet behaald. Aldus heeft feitelijk tot de schorsing maar een beperkt aantal gesprekken tussen B en zijn mentor plaats gehad. Van andere begeleiding of inzet van extra middelen om B te helpen is niet gebleken.

Het voorgaande brengt de Commissie tot het oordeel dat verweerder B onvoldoende heeft begeleid, zodat ook dit klachtonderdeel gegrond is.

5. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht gegrond is.

Aldus gedaan te Utrecht op 11 januari 2017 door mr. drs. P.H.A. van Geel, voorzitter, mr. drs. G.W. van der Brugge MA en drs. M.J.M.N van der Drift, leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunessse, secretaris.

Onderwijsgeschillen

**Landelijke
Klachtencommissie
Onderwijs**

mr. drs. P.H.A. van Geel
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris